

grund af en række indkøringsvanskeligheder, hvilket hidtil har forhindret fuld udnyttelse af registret bl.a. til statistikformål.

3. Tilførsel af øgede personaleressourcer til udlændingemyndighederne siden sommeren 1992.

Med henblik på at nedbringe den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for asylansøgere er udlændingemyndighederne løbende blevet tilført øgede ressourcer siden sommeren 1992.

Direktoratet for Udlændinge er i forhold til bevillingen på finansloven for 1992 blevet styrket med knap 100 årsværk, således at bevillingen i 1994 er på 252 årsværk. Styrkelsen skete i første omgang ved oprettelse af midlertidige stillinger, der nu er blevet permanentgjorte. Det skal bemærkes, at en del af ressourcetilførslen er forudsat at skulle medgå til andre opgaver end asylsagsbehandling som f.eks. tilvejebringelse af modtagelses- og indkvarteringsfaciliteter til asylansøgere.

Flytningenævnets sekretariat og Indenrigsministeriets departement (tidligere Justitsministeriet) er i perioden blevet styrket med i alt 55 årsværk. Langt hovedparten af årsværkene er forudsat at skulle medgå til asylsagsbehandling. En del af stillingerne har været midlertidige, men er nu gjort tidsbegrænsede. Endvidere er bevillingen til afholdelse af Flyttingenævnets møder, det vil sige dækning af udgifter til nævnshonorarer, advokater og tolke m.v., blevet forøget.

4. Effektivisering af asylsagsbehandlingen.

Det fremgår af Per Sørensen-udvalgets 1. delbetænkning, at udvalget har drøftet en lang række forslag til effektivisering af asylsagsbehandlingen, men at det for nogle af dem gælder, at udvalget efter nærmere overvejelser ikke har fundet grundlag for at anbefale dem.

Der er herefter to kategorier af forslag, som udvalget er fremkommet med: Een gruppe af forslag, hvis gennemførelse kræver lovændring, og een gruppe, som vil kunne gennemføres administrativt.

Indenrigsministeriet kan i det hele tiltræde udvalgets anbefalinger og forslag. Efter ministeriets opfattelse tilsiger ikke blot hensyn af økonomisk/ressourcemæssig karakter, at asylsagsbehandlingen effektiviseres mest muligt. Hensynet til asylansøgerne selv taler med styrke for, at sagsbehandlingstiden gøres så kort som muligt. Den langstrakte periode, hvor asylansøgeren må vente i uvished, kan virke stærkt belastende for den enkelte. Hertil kommer, at hensynet til, at en asylansøger, der ikke kan gives opholdstilladelse i Danmark, får det mindst mulige afbræk i

sin tilværelse og dermed den mindst mulige påvirkning af sin situation familiemæssigt, bolig-mæssigt og arbejdsmæssigt, også taler for, at asylsagsbehandlingen effektiviseres. Endelig tilsiger befolkningens almindelige tillid til asylsystemet, at der sker en hurtig – men naturligvis retssikkerhedsmæssig forsvarlig – afslutning af sagerne.

I det følgende er der først i pkt. 4.1. til 4.4. redegjort for de af udvalgets forslag, der kræver lovændring, og som indgår i nærværende lovforslag. I pkt. 4.5. til 4.6. er der herefter redegjort for de yderligere forslag, som Indenrigsministeriet har fundet det nødvendigt men også retssikkerhedsmæssigt forsvarligt at fremsætte. I pkt. 4.7. er der endelig en beskrivelse af de af udvalgets forslag til effektivisering, der kan gennemføres administrativt. I pkt. 4.8. er der redegjort for Per Sørensen-udvalgets forslag om Flyttingenævnets sammensætning og sagsbehandling. Denne er indeholdt i udvalgets 2. delbetænkning.

Det bemærkes, at Per Sørensen-udvalget i sin første delbetænkning har anført (side 84), at fremskyn-delse af visse dele af asylsagsbehandlingen stort set alene kan ske ved tilførsel af yderligere ressourcer. Udvalget har dog samtidig anført, at en effektivisering på visse punkter kun vil kunne opnås ved at foretage ændringer i de eksisterende regler og praksis for sagernes behandling.

4.1. Advokatbeskikkelse ved behandlingen af sager i Flyttingenævnet.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 55 kan Flyttingenævnet om fornødent beskikke en advokat for asylansøgeren, medmindre denne selv har antaget en sådan. I udvalgets betænkning er der redegjort for praksis vedrørende advokatbeskikkelse i forbindelse med sagsbehandlingen i Flyttingenævnet. Det fremgår heraf, at alle asylansøgere, der opholder sig i Danmark og skal have deres sag behandlet i Flyttingenævnet, i praksis møder med advokat.

Flyttingenævnet fører en liste med 20-30 advokater, som jævnligt giver møde i nævnet. Gruppen af antagne og beskikkede advokater udgør i øvrigt stort set den samme kreds. Asylsagernes karakter og mængden af baggrundsmateriale fra asylansøgernes oprindelseslande medfører, at de færreste advokater vil påtage sig denne type sager. I stedet er det en relativt lille kreds af advokater, der har specialiseret sig i at føre sager for nævnet. Ved nævnets start var grundstammen af mødende advokater beneficerede, men med tiden er denne kreds reduceret væsentligt.

På side 97 i den første delbetænkning har udvalget bl.a. anført følgende: